

Solidaritat amb el Sàhara Occidental

El Consell de la Joventut de Barcelona (CJB) reafirma la seva solidaritat amb el Sàhara Occidental i el seu compromís amb el dret a l'autodeterminació dels pobles, tal i com el recullen els Pactes Internacionals de Drets Humans i com han reconegut més de 80 països, majoritàriament d'Àfrica i de l'Amèrica Llatina. Durant el 2017, el CJB ha visitat els camps de refugiats/des per mostrar la solidaritat amb el poble sahrauí. És en aquest context, que el CJB presenta aquesta resolució com a reafirmació de la seva tasca de denúncia i sensibilització de la situació del poble sahrauí.

L'onada de descolonització dels anys 70 va comportar que la població sahrauí s'alcés contra l'ocupació espanyola i que l'estat espanyol, l'any 1974, prometés un referèndum d'autodeterminació. Tanmateix, el 1975 van tenir lloc els Acords Tripartits, de caràcter secret, celebrats entre Espanya, Mauritània i Marroc, que van comportar la retirada d'Espanya com a potència administradora del territori, i la posterior Marxa Verda que va comportar l'ocupació del territori del Sàhara Occidental per part de Marroc. Malgrat el dictamen del Tribunal de Justícia Internacional de l'Haia i la posterior retirada el 1979 de Mauritània, Marroc va continuar ocupant el territori sahrauí. Al final de la guerra, el Marroc controlava el 80% del territori del Sàhara Occidental, incloent quasi la totalitat de les zones poblades, els dipòsits de fosforites, recurs natural valuós per a la producció de fosfats, i els rics caladors pesquers. El 20% restant és un terreny infèrtil del desert interior controlat pel Front Polissari. A més a més, Marroc va construir el mur més llarg del món, de més de 2.700 km, que separa ambdós territoris i al llarg del qual se situa també un dels majors camps de mines antipersona. La República Àrab Sahrauí Democràtica (RASD) calcula l'existència de 7 milions de mines antipersona que ocupen una àmplia extensió més enllà del mur. Des de 2006 el Front Polissari n'ha destruït 15.508 i té previst inutilitzar-ne 4985 més al 2018. Tanmateix, al 2017 es van comptar 34 víctimes.

L'enquistament de la situació arriba a tal punt que la Missió de les Nacions Unides per al Referèndum del Sàhara Occidental (MINURSO), que es va establir per la Resolució 690 del Consell de Seguretat al 1991, està encara present al territori sahrauí sense haver assolit la seva missió ni ser capaç de vetllar pels drets humans en les zones ocupades. El pla d'arranjament establí un període de transició per preparar la celebració d'un referèndum en el qual el poble

del Sàhara Occidental triaria entre la independència i la integració amb el Marroc sota la supervisió de la MINURSO.

Actualment, l'Agència de l'ONU per a les persones Refugiades (ACNUR) estima que més de 165.000 persones sahrauís viuen als camps de refugiats al mig del desert d'Argèlia, ja fa més de 40 anys, de les quals un 60% són menors de 30 anys. Les condicions de vida no cobreixen les necessitats bàsiques fet que impedeix la satisfacció d'una vida digna.

Pel que fa als territoris ocupats, unes 150.000 persones sahrauís segueixen vivint-hi en situació constant de vulneració de drets, amb especial èmfasi pel que fa al dret d'associació, a un judici just, a la integritat física i a l'accés a una ocupació. A més a més, el mur creat per Marroc provoca que milers de famílies segueixin separades després de més de quaranta anys.

Finalment, moltes persones sahrauís i especialment les joves, viuen a la diàspora com a única opció per tenir una vida més digna i poder sostenir les seves famílies als camps, on veuen com l'ajuda humanitària internacional minva any rere any.

La població sahrauí ha dut a terme, al llarg de tots aquests anys, manifestacions i actes pacífics per denunciar la il·legalitat dels acords, la posterior ocupació, la manca de drets que pateixen reiteradament i la impossibilitat de celebrar un referèndum per a l'autodeterminació en condicions apropiades per tal d'ésser reconegut per la comunitat internacional.

Tal i com diverses missions d'observació internacional i organitzacions com Amnistia Internacional han corroborat, la resposta de Marroc a aquestes protestes als territoris ocupats han estat centenars de detencions motivades per raons polítiques, casos de tortura, judicis celebrats en condicions irregulars i sense les mínimes garanties processals, condemnes de presó desproporcionades, condicions de vida insalubres i vexacions a les presons.

En aquest context, el Consell de la Joventut de Barcelona ha mantingut el Sàhara Occidental com a àrea prioritària de cooperació. Aquesta cooperació es materialitza amb la participació activa en el grup de treball Sàhara Dempeus i la col·laboració amb entitats que treballen per la resolució no violenta de conflictes com ara NOVACT. A més, s'han realitzat baixades de visita als campaments i desenvolupat formacions i diverses activitats de sensibilització i incidència a la ciutat de Barcelona.

El Consell de la Joventut de Barcelona vol refermar el seu posicionament de solidaritat amb el Sàhara Occidental i per això:

- Insta l'Ajuntament de Barcelona a que condemni la vulneració dels Drets Humans realitzada pel Marroc amb la complicitat d'Espanya al territoris ocupats i als campaments de persones refugiades.
- Insta les institucions a que pressionin l'estat espanyol perquè assumeixi la seva responsabilitat i dugui a terme el referèndum d'autodeterminació tal i com el sol·licita la República Àrab Sahrauí Democràtica i es va acordar a les Nacions Unides.
- Denuncia el paper passiu de l'ONU i de la MINURSO i exigeix la fi d'aquesta inactivitat i la seva implicació en el respecte del drets de la població sahrauí.

El Consell de la Joventut de Barcelona es compromet a:

- Enfortir els llaços de cooperació i solidaritat amb la UJSario i el poble sahrauí.
- Augmentar la seva activitat de sensibilització i incidència política a Barcelona, amb especial èmfasi entre la població jove.
- Promoure la cooperació en xarxa a Barcelona entre les entitats juvenils que treballen a favor de la causa sahrauí.

Grup de Treball Sàhara